

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1932.

Första kammaren.

Nr 10.

Onsdagen den 10 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 2 e. m.

Företogs val av tjugufyra valmän för utseende av revisorer och revisorssuppleanter för granskning av riksbankens avdelningskontors i orterna räkenskaper och förvaltning; och befunnos efter valförrättningens slut hava blivit utsedda till valmän:

herr Anderson, S. Erik,	med 70 röster,
» Andersson, Elof B.,	» 70 » .
» Andersson, Per,	» 70 » .
» Bergström, P. Albert,	» 70 » .
» Björnsson	» 70 » .
» Bodin	» 70 » .
» Boman	» 70 » .
» Enhörning	» 70 » .
» Eriksson, Valfrid,	» 70 » .
» Ernfors	» 70 » .
» Johansson i Friggeråker	» 70 » .
» Johansson, Johan Peter,	» 70 » .
» Larsén	» 70 » .
» Nilsson i Kristianstad	» 70 » .
» Nilsson i Malmö	» 70 » .
» Norling	» 70 » .
» Pålsson	» 70 » .
» Rosén	» 70 » .
» Sandström	» 70 » .
» Strömberg	» 70 » .
» Wahlmark	» 70 » .
» Walles	» 70 » .
» Wijkström	» 70 » .
» Östergren	» 70 » .

Anställdes val av sex suppleanter för de valmän, som av kammaren fått i uppdrag att utse revisorer och revisorssuppleanter för granskning av riksbankens avdelningskontors i orterna räkenskaper och förvaltning; och befunnos efter valförrättningens slut hava blivit utsedda till valmanssuppleanter:

herr Nilsson, Alexander,	med 36 röster,
» Rydberg	» 36 » .
» Halvarsson	» 36 » .
» Hagman	» 36 » .
» Hansson, Gustav W.,	» 36 » .
» Granström	» 36 » .

sedan ordningen dem emellan blivit genom lottning bestämd.

Föredrogs ånyo och företogs punktvis till avgörande statsutskottets utlåtande nr 2, angående regleringen för budgetåret 1932/1933 av utgifterna under riksstatens andra huvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet.

Punkten 1.

Lades till handlingarna.

Punkterna 2—5.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 6.

Lades till handlingarna.

Punkten 7.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 8.

Lades till handlingarna.

Punkterna 9—15.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 16.

Lades till handlingarna.

Punkten 17.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 18.

Lades till handlingarna.

Punkterna 19—32.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 33.

Lades till handlingarna.

Punkten 34.

Utskottets hemställan bifölls.

Vid förnyad föredragning av statsutskottets utlåtande nr 15, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning angående tillfälliga lönetillägg åt vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare, bifölls vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Föredrogs ånyo första lagutskottets utlåtanden:

nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt tillämpning av lagen den 28 april 1926 om inskränkning i rätten till inmutning inom vissa län; och

nr 4, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § lagen den 4 juni 1886 angående ersättning av allmänna medel till vittnen i brottmål, dels ock en i anledning av propositionen väckt motion.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Föredrogs ånyo andra lagutskottets utlåtande nr 6, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande rörande visst av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1931 fattat beslut.

Genom en den 4 januari 1932 dagtecknad proposition, nr 18, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, hade Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, anhållit om riksdagens yttrande angående ett i nämnda protokoll omförmält, av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1931 vid dess femtonde sammanträde antaget förslag till konvention angående begränsning av arbetstiden i kolgruvor.

Utskottet hade i det nu föreliggande utlåtandet anfört:

»Lika med departementschefen är utskottet i princip av den uppfattningen, att Sverige bör biträda ifrågavarande konvention. Med ratifikation av konventionen synes emellertid böra anstå, till dess åtminstone några av de kolproducerande länder, vilkas produktion är av större betydelse för Sveriges kolimport, ratificerat densamma. Innan ratificering äger rum, blir riksdagen, såsom departementschefen erinrat, i tillfälle att uttala sig i ämnet.

Under återopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa, att riksdagen med anledning av förevarande proposition måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t, under hänvisning till vad utskottet anfört, meddela, att riksdagen lika med departementschefen i princip är av den uppfattningen, att Sverige bör biträda ifrågavarande konvention.»

Reservation hade avgivits av herrar *von Sydow, von Geijer, Gustaf Tamm, Sandström* i Nyland, *Aronson* och *Petersson* i Lerbäcksbyn, vilka ansett, att utskottets yttrande bort vara av följande lydelse:

»Lika med departementschefen är utskottet av den uppfattningen, att med frågan om ratifikation av konventionen bör anstå, till dess åtminstone några av de större kolproducerande länderna ratificerat densamma. Att riksdagen nu skulle uttala sin principiella anslutning till konventionsförslaget, anser utskottet onödigt och olämpligt. Ett sådant uttalande skulle kunna anses prejudicerande vid riksdagens slutliga avgörande av ärendet.

Under återopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa, att riksdagen med anledning av förevarande proposition måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t, under hänvisning till vad utskottet anfört, meddela, att riksdagen för sin del icke har något att erinra mot departementschefens förslag om uppskov med ärendets avgörande.»

Herr von Sydow: Herr talman, mina herrar! Som herrarna behagade inhämta av utskottsutlåtandet, ha vid detta ärendes behandling inom utskottet yppat sig skiljaktiga meningar. Dessa meningsskiljaktigheter röra icke så mycket utskottets kläm, utan egentligen endast utskottets motivering. För att söka klarlägga saken litet närmare för herrarna ber jag att få säga några ord om konventionens tillkomst och dess innehåll.

Saken är den, att det inom kolindustrien i England länge rått en envis tvist angående arbetstidens längd i gruvorna. Från arbetarsidan har man yrkat, att arbetstiden skall vara så kort som möjligt, från arbetsgivaresidan att den skall vara längre. Nu har det gentemot den korta arbetstiden i gruvorna anförts, att en sådan kort arbetstid måste fördyra kolen och sålunda försvåra konkurrensen för den engelska kolindustrien i förhållande till utlandet, där man har längre arbetstid. Man kom då på den tanken att söka förekomma denna olägenhet genom att få till stånd en konvention, som kunde förbjuda en längre arbetstid i kolgruvor, och detta gick bra. Man fick arbetskonferensen i Genève att uttala sig för en förkortad arbetstid i kolgruvorna. Förslag till konvention härom har framställts, och det är om denna konvention riksdagen nu skulle yttra sig.

Konventionen går egentligen ut på, att arbetstiden i kolgruvor under jorden icke får överstiga sju timmar fyrtiofem minuter om dagen. Den innehåller därjämte bestämmelser om vissa inskränkningar i fråga om övertidsarbete och om betalningen för dylikt arbete. Undantag har gjorts för brunkolsgruvor. Då det kan tänkas, att någon av herrarna inte vet skillnaden mellan en brunkolsgruva och en annan kolgruva, så ber jag få upplysa, att brunkol är en art av bränsle, som står mitt emellan torv och stenkol. Dessa kol äro bruna till färgen — därav kommer namnet — och de brytas i allmänhet i dagen. För dessa brunkolsgruvor ha vissa lättnader medgivits, bl. a. är längre övertid tillåten där. Nu är det emellertid så, att de svenska stenkolsgruvorna enligt denna konvention skola betraktas som brunkolsgruvor, fastän de egentligen inte äro det. De svenska kolen tillhöra en senare geologisk formation än stenkolsperioden, och detta är anledningen, varför de svenska gruvorna hänförs till brunkolsgruvor.

När herr socialministern nu velat inhämta riksdagens yttrande om konventionsförslaget, så säger han, att förslagets genomförande måste medföra vissa ändringar i den svenska lagstiftningen. Detta är riktigt. Det står inte i överensstämmelse med den svenska åttatimmarslagen på vissa punkter, och även på andra punkter behöves särskild lagstiftning. Men herr socialministern vill inte framlägga förslag härom nu. Han säger, att man inte behöver tänka på att biträda konventionen, såvida ej några av de stora stenkolsproducerande länderna göra det, men han begär, att riksdagen nu skall ge sin principiella avslutning till konventionen, och det är därom tvist råder.

Jag anser, att det ifråga om bifall till konventionsförslaget kan anföras skäl för och skäl emot.

Vad skälen emot beträffar, så har kommerskollegium anført, att konventionens antagande måste medföra ett fördyrande av stenkolen. Detta har Sverige intet intresse av. Tvärtom! Produktionen av svenska stenkol uppgår till cirka 400,000 ton om året, och importen utgör 5 à 6 miljoner. Vi ha således intet ekonomiskt intresse av stenkolens fördyrande.

Vad beträffar skälen för konventionen, måste jag säga, att konventionen icke inverkar på arbetstiden vid Sveriges stenkolsgruvor, ty där är arbetstiden för närvarande något mindre än $7\frac{1}{2}$ timmar, noggrant uträknad är den f. n. en minut mindre. Den ligger sålunda under den tidsbestämmelse, som är given i konventionen. Däremot skulle minskningen av den övertid, som nu är tillåten i svensk lag, kunna inverka på arbetstiden vid gruvorna, men jag tror icke, att övertidsarbete användes där i någon större utsträckning.

När man nu har att väga skälen för och emot, kan man bli tveksam, och jag förstår därför icke, varför man skall intaga en principiell ståndpunkt i detta ärende, innan man kommer till ett slutligt avgörande av detsamma. Socialministern anför, att ett slutligt avgörande måste ske, när man kommer till förslaget om den svenska lagstiftningens lämpande efter konventionen, och dit

komma vi längre fram. Varför vi nu skulle giva en principiell anslutning kan jag för min del icke förstå, ty därigenom bindes vår handlingsfrihet, när vi en gång komma till ett avgörande i saken.

Med hänsyn härtill ber jag, herr talman, att få yrka bifall till den av mig m. fl. avgivna, vid utskottets betänkande fogade reservationen.

Herr **Hansson, Sigfrid**: Herr talman! Jag skall be att få komplettera herr von Sydows redogörelse för anledningen till att detta konventionsförslag framkommit med att erinra om, vilket herr von Sydow icke gjorde, att det här icke bara är fråga om att söka åstadkomma en utjämning av konkurrensen mellan de kolproducerande länderna, utan att det också i hög grad är fråga om att genom konventionen åstadkomma en social skyddsåtgärd för kolgruvearbetarna, framför allt ur den synpunkten, att man vill ha möjlighet att genom en internationell lagstiftning komma åt det missförhållande, som består i en oskäligt lång arbetstid i ett arbete, som på grund av omständigheternas makt är synnerligen krävande. Denna sociala skyddssynpunkt bör tillskrivas mycket stor betydelse, och för min del är den minst lika avgörande som den andra synpunkten.

Gent emot detta kan man invända, att konventionen endast förordar en maxi-arbetstid av 7.45 timmar och att gruvarbetarnas krav sträcka sig vida längre. Men gruvarbetarna ha dock förklarat sig vilja acceptera denna konvention såsom en inledning till en reform i den riktning de önska få genomförd så snart som möjligt, och i det fallet tillmäter man konventionsförslaget värde framför allt ur principiell synpunkt.

Det är med mycket stor tillfredsställelse, som jag för min del har konstaterat, att socialministern velat understryka det principiellt betydelsefulla i att Sverige sluter upp omkring konventionen. Skillnaden mellan den reservation, till vilken herr von Sydow yrkat bifall, och utskottets hemställan ligger däri, att, medan utskottet i likhet med socialministern anser, att riksdagen i princip bör ansluta sig till konventionen i avvaktan på möjligheten att ratificera densamma, så önska reservanterna, att riksdagen icke skall göra något uttalande alls.

Herr talman! Jag tror, att jag kan nöja mig med vad jag nu anfört, och jag ber att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Sedan överläggningen förklarats härmed slutad, gjordes enligt därunder förekomna yrkanden propositioner, först på bifall till vad utskottet i det nu förevarande utlåtandet hemställt samt vidare på antagande av det förslag, som innefattades i den vid utlåtandet avgivna reservationen; och förklarades den förra propositionen, som upprepades, vara med övervägande ja besvarad.

Föredrogos ånyo andra lagutskottets utlåtanden:

nr 7, i anledning av väckt motion om höjning av de enligt lagen om allmän pensionsförsäkring till vissa pensionärer utgående pensionstillägg; samt

nr 8, i anledning av väckt motion angående vissa ändringar i lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Herr *Thulin* väckte en motion, nr 287, angående ändring i § 60 riksdagsordningen.

Motionen blev på begäran bordlagd.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades herr *Bergqvist* för tiden den 13—den 27 innevarande månad.

Anmälades och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 21, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förstärkning av det för budgetåret 1931/1932 under femte huvudtiteln anvisade anslaget till bekämpande av arbetslösheten jämte en i ämnet väckt motion.

Anmälades och godkändes bevillningsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 22, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Anmälades och bordlades

konstitutionsutskottets utlåtanden:

nr 1, i anledning av väckt motion om införande av republikanskt statsskick;

nr 2, i anledning av väckt motion om införande av enkammarssystem i den svenska riksdagen;

nr 3, i anledning av väckt motion om allmän folkomröstning i avrustningsfrågan; och

nr 4, i anledning av väckt motion angående införande i kommunallagarna av bestämmelser därom att för vissa fullmäktige suppleanter skola utses;

statsutskottets utlåtanden:

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord,

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av kronan tillhörande jordägarandelar i gruvor;

nr 18, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatta åtgärder för främjande av sparsamhet bland skolungdomen; och

nr 19, i anledning av väckt motion angående avlöningsförmånerna för viss personal vid den av staten övertagna Dala—Hälsinglands järnväg;

första lagutskottets utlåtanden:

nr 5, i anledning av väckt motion angående ny lag om hittegods m. m.;

nr 6, i anledning av väckt motion om tillägg till och ändring i lagen om bostadsrättsföreningar; och

nr 7, i anledning av väckt motion om viss ändring i lagen om tillsyn över stiftelser m. m.;

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar;

nr 4, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avstående i vissa fall av mark från kronoegendomar eller upplåtande av nyttjanderätt eller servitutsrätt till sådan mark;

nr 5, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för vederbörande tjänstemän hos länsstyrelsen i Kalmar län från ersättningsskyldighet på grund av uppkommen förlust å viss virkesförsäljning;

nr 6, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för landsfiskalen B. J. Mjöberg från viss ersättningsskyldighet jämte en i ärendet väckt motion;

nr 7, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa statens järnvägar tillhöriga markområden m. m.;

nr 8, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående användande av medel ur domänverkets markinköpsfond för förvärv av en fastighet i Umeå stad;

nr 9, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa kronoegendomar och lägenheter från sådana egendomar;

nr 10, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående överlåtelse till lantförsvaret av ett område av kronoegendomen Revinge nr 22 (22³) i Revinge socken av Malmöhus län;

nr 11, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av ett till Varbergs f. d. fästning hörande, i Träslövs socken av Hallands län beläget område;

nr 12, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av ett område av utgården Knype under kronoegendomen Gudhem i Gudhems socken av Skaraborgs län m. m.;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa delar av kronoegendomen Kålshult nr 1 i Jönköpings län m. m.; och

nr 14, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av avtal mellan kronan och Stockholms stad om överlåtelse av visst område å Djurgården m. m.; samt

första kammarens första tillfälliga utskotts memorial nr 1, med återlämnande av en till utskottet hänvisad motion (I: 23) angående meddelande av närmare bestämmelser angående en praktisk och enhetlig tillämpning av strafflagens stadganden om dagsböter.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 2.40 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Fredagen den 12 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 4.30 e. m.

Herr statsrådet *Holmbäck* avlämnade Kungl. Maj:ts proposition nr 75, med förslag till förordning angående villkoren för postbefordran av tidningar och andra periodiska skrifter.

Justerades protokollet för den 6 innevarande månad.

Anmälades och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 20, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående täckande av kostnaderna för den s. k. Ådalskommissionen.

Anmälades och godkändes andra lagutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 25, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande rörande visst av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1931 fattat beslut.

Föredrogs och hänvisades till konstitutionsutskottet herr *Thulins* motion, nr 287, angående ändring i § 60 riksdagsordningen.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran konstitutionsutskottets utlåtanden nr 1—4, statsutskottets utlåtanden nr 16—19, första lagutskottets utlåtanden nr 5—7 samt jordbruksutskottets utlåtanden nr 3—14.

Ang. viss motions remitterande till annat utskott.

Föredrogs första kammarens första tillfälliga utskotts memorial nr 1, med återlämnande av en till utskottet hänvisad motion (I:23) angående meddelande av närmare bestämmelser angående en praktisk och enhetlig tillämpning av strafflagens stadganden om dagsböter.

Detta memorial lydde:

»Till första kammarens första tillfälliga utskott har för förberedande behandling överlämnats en inom nämnda kammare av herr *Ekman* väckt motion, nr 23, i vilken hemställes, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte, efter verkställd utredning, meddela närmare bestämmelser angående en praktisk och enhetlig tillämpning av strafflagens stadganden om dagsböter.

Utskottet tillåter sig erinra, att Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, vid 1931 års riksdag, innefattande, bland annat, förslag angående dagsböter, behandlades av första lagutskottet (utlåtande nr 30).

Då förevarande motion avser meddelandet av närmare bestämmelser angående tillämpningen av den i berörda ämne sedermera utfärdade lagen, synes det utskottet ändamålsenligt, att motionen behandlas av första lagutskottet.

Utskottet anhåller på grund härav att få till första kammaren återlämna ifrågavarande motion.»

Ang. viss motions remitterande till annat utskott.
(Forts.)

Herr förste vice talmannen: Det kanhända inte är så lätt, herr talman, att avgöra, vad som är riktigast i fråga om detta ärende. Motionären hemställer, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte, efter verkställd utredning, meddela närmare bestämmelser angående en praktisk och enhetlig tillämpning av strafflagens stadganden om dagsböter.

Det förefaller, som om det vore naturligt, att en motion av detta slag ginge till tillfälligt utskott. Till synes rör det ju varken stiftande eller ändring, förklaring eller upphävande av lag eller författning, som stiftas av Konungen och riksdagen gemensamt. Det gäller ju snarare en reglering, kan man måhända säga, av de uppgifter av ekonomisk innebörd, som kunna ha betydelse vid dagsbotens fixering, en reglering, som ju för Stockholms vidkommande har företagits av överståthållarämbetet, om jag läst motionen rätt. Det gäller således här administrativa bestämmelser, och gällande praxis har ju varit den, att motioner av detta slag ha gått till tillfälligt utskott.

Men å andra sidan kan det inte bestridas, att det finns vissa sakliga skäl, som tala för, att motionen behandlas av lagutskott. Motionären tänker sig visserligen administrativa bestämmelser, men det är ju inte alldeles säkert, att han når sitt syfte genom detta. Hans syfte är ju nämligen »en praktisk och enhetlig tillämpning av strafflagens stadganden om dagsböter». Det är mycket möjligt, att detta kan nödvändiggöra en förändring eller ett tillägg till en lag eller en författning, som stiftas av konung och riksdag gemensamt, och ur denna synpunkt vore det naturligen lämpligast, att ärendet behandlades av lagutskott.

Jag tänker mig därför, att kammaren inte bör motsätta sig den anhållan, som utskottet här gör, nämligen att få återlämna ifrågavarande motion till kammaren. Men jag skulle vilja tillägga, att detta inte får anses som ett prejudikat för ändring av gällande praxis beträffande remiss av motioner om skrivelser till Konungen i sådana ärenden, som falla under Konungens administrativa lagstiftning.

Jag hemställer därför, herr talman, att kammaren måtte bifalla utskottets hemställan och på samma gång hänvisa motionen till behandling av lagutskott.

Efter härmed slutad överläggning beslöt kammaren, i enlighet med vad herr förste vice talmannen hemställt, att bifalla utskottets i föreliggande memorial gjorda anhållan samt att hänvisa ifrågavarande motion till behandling av lagutskott.

Föredrogs och bordlades på begäran Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade proposition nr 75.

Herr *Johansson, Johan Bernhard*, avlämnade en av honom m. fl. undertecknad motion, nr 288, om en revision av gällande stadganden rörande riksbanken.

Motionen blev på begäran bordlagd.

Anmälades och bordlades

konstitutionsutskottets utlåtande nr 5, i anledning av väckt motion om viss ändring i gällande föreskrifter om rätt för kommuner å landet att upptaga lån;

bevillningsutskottets memorial nr 7, angående särskild ersättning åt sekreteraren hos bevillningsutskottet;

första lagutskottets utlåtanden:

nr 8, i anledning av väckt motion angående lagstiftning till klarläggande i visst avseende av karaktären utav avtal, innefattande förbud mot öppnande av handelsbod; och

nr 9, i anledning av väckt motion angående tillägg till aktiebolagslagen m. m. om prövning av behovet och folkets försörjning såsom villkor för anläggning, sammanslagning och förflyttning av storfinansiella företag; samt

andra lagutskottets utlåtanden:

nr 9, i anledning av väckta motioner angående arbetslöshetsförsäkring; och
nr 10, i anledning av väckt motion med förslag till lag om offentliga arbetsförmedlingsanstalter.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.46 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.